

KULTUREEL

FRONT

NR.1 EERSTE JAARGANG OKT. '74

zaterdag 19 oktober

**1^e
algemene vergadering**

KULTUREEL FRONT

11 u.

keizerstraat 38

antwerpen

NIEMAND

mag daar ontbreken!

inleiding

Hiermee is dan het eerste nummer van het Kultureel Front tot stand gekomen. Het is zeker nog niet wat het zou moeten zijn, maar het is een eerste poging. Zijn voornaamste groeireden zal het echter moeten vinden in de dynamiek van de organisatie waarvan het de spreekbuis en tegelijkertijd het intern diskussieblad is. Want dat wil dit blad zijn: spreekbuis van een zich duidelijk aftekenend front van linkse strijdkultuur, een informatiekanaal dat zich richt tot iedereen die in deze kultuur belang stelt en zich erbij betrokken voelt. En bovendien wil het de diskussie begeleiden van hen die deze kultuur konkreet mee willen opbouwen, zowel producenten als verspreiders.

Beide aspecten zijn in dit nummer terug te vinden.

- Vooreerst de Motivatie en Struktuur van het Kultureel Front zoals ze werd bediskussieerd, aangevuld een aangenomen op de oprichtingsvergadering van 31 augustus 1974.
- Hierna stellen een aantal medewerkers zichzelf voor: in dit nummer zijn dat: Kritische Filmers Breda,
Onderwijsgroep Den-Bosch,
Toneelboetiek Gent,
Toneelwerkgroep Proloog Eindhoven,
Het Trojaanse Paard Antwerpen,
De Internationale Nieuwe Scene Antwerpen,
De groep Men Antwerpen,
Polkin Amsterdam.
- Dan volgt de agenda van de volgende algemene vergadering met als belangrijkste punt een eerste aanzet tot het debat over de rol van de strijdkultuur waarvoor in dit blad een diskussie-artikel van Marianne van Kerckhoven wordt gepubliceerd.
- Dan volgen nog enkele mededelingen van aktuele aard over:
 - het konflikt rond Proloog en de rol van de steunkomitées,
 - staking in de Vlaamse theatergezelschappen,
 - het stuk over Cyriel Verschaeve in Antwerpen.
- We eindigen met wat technische informatie over het Kultureel Front.

MOTIVATIE EN STRUKTUUR VAN HET KULTURELE FRONT

Motivatie:

Sinds mei 1968 heeft zich in Europa een opgang voorgedaan in de klassestrijd gepaard aan een grote jeugdradikalisatie: opgang die de laatste jaren ook nevengebieden van de maatschappij heeft aangetaast, met name ook de kulturele sektor.

Een beperkt aantal kunstenaars gaat zich vragen stellen over de functie van de kunst in de kapitalistische maatschappij en vraagt zich tevens af hoe zij zich met de arbeidersklasse kan verbinden en welke vormen die hun produkten moeten aannemen om in de klassestrijd een efficiënte rol te vervullen. Ook niet kunstenaars zijn het kulturele medium als middel in de strijd gaan ontdekken.

Zowel in Nederland als in Vlaanderen begint deze tendens steeds duidelijker vormen aan te nemen en bevestigt zich dermate dat de behoefte aan een bundeling van de verschillende initiatieven zich opdringt aan de deelnemers in deze beweging.

Het KF is een duidelijk produkt van deze behoefte.

De bedoeling van het KF is dus een samenhang te smeden tussen deze verschillende uitingen van anti kapitalistische kultuur.

De heterogeniteit binnen deze beweging is echter nog zeer groot.

Door praktijk en diskussie kan hierin een verheldering en een afbakening optreden.

Wat ons verbindt zijn een aantal gemeenschappelijke inzichten en problemen:

- Het inzicht dat de bloei of ondergang van de anti-kapitalistische kultuur in grote mate bepaald wordt door de opgang of meergang van de arbeidersstrijd, maar - gelijklopend hiermee - toch ook het inzicht dat wij met onze kulturele middelen een bepaalde bijdrage in deze strijd kunnen leveren.
- Het inzicht dat, zelfs onder omstandigheden van een ongelijke ontwikkeling tussen Nederland en Vlaanderen wat betreft klassestrijd en kultureel niveau van de arbeidersklasse, die arbeidersklasse zowel in Nederland als in Vlaanderen nog geen anti-kapitalistisch bewustzijn heeft. Dit bewustzijn kan zij verwerven vooral door haar eigen strijdervaringen als ook door voorbereidend, bewustmakend werk: in beide kan de anti-kapitalistische kultuur een belangrijke rol spelen.
- Het probleem hoe wij ons met de arbeidersstrijd kunnen verbinden, m.a.w. hoe wij het publiek kunnen bereiken dat wij willen bereiken.
- Het probleem wat het publiek precies van ons vraagt, m.a.w. welk soort produkten nodig zijn om deze kleine bijdrage tot de klassestrijd efficiënt te maken.

Uit dit alles volgt dat het KF geen politieke organisatie is, maar EEN KULTURELE ORGANISATIE MET EEN ANTI-KAPITALISTISCH STANDPUNT: een kulturele organisatie die de kultuur ziet als MIDDEL en niet als doel in zichzelf.

SAMENVATTEND kan gezegd worden dat het KF zich tot taak stelt DIE KULTUUR TE MAKEN, TE VERSPREIDEN, TE STIMULEREN DIE GERICHT IS DE ONDERSTEUNING VAN DE STRIJD VOOR DE VORMING VAN EEN SOCIALISTISCHE MAATSCHAPPIJ.

Het spreekt vanzelf dat het KF ook zal optreden om deze anti-kapitalistische cultuur te verdedigen telkens wanneer ze aangevallen wordt. Deze verdedigende functie zal zich voornamenlijk uiten in het KOORDINEREN van de verdediging, Dit sluit het bestaan van steunkomités niet uit, omdat wij van mening zijn dat de verdediging van de anti-kapitalistische cultuur zo breed mogelijk moet zijn en allerlei- dus niet enkel culturele - organisaties moeten kunnen omvatten.

STRUKTUUR:

Wij staan aan het prille begin van een bundeling binnen de beweging van anti-kapitalistische cultuur en de structuur die hiervoor wordt gekozen, moet dit weerspiegelen, in die zin, dat de voorgestelde structuur essentieel een GROEISTRUKTUUR is die vele mogelijkheden open laat: door discussie en door de praktijk van de verschillende groepen, van producenten en organisatoren, zal deze structuur zich in de toekomst wijzigen.

A. Een algemeen sekretariaat. D.i. een centrale informatiepost, waar telefoon aanwezig is, een contactadres.

Taken: - Alle vragen en aanvragen beantwoorden betreffende het KF en de medewerkers aan het KF,
- Doorgeven van de contactadressen van de verschillende groepen,
- Informatie geven over wie waar dpeelt,
- Opsporen van nieuwe groepen,
- Voorbereiding van de algemene vergadering op vergaderingen op praktisch vlak (agenda, plaats, tijd, lokaal, enz....)
- De financiën beheren,
- Eventueel oprichten van werkgroepen op bepaalde problemen.

Binnen dit sekretariaat bestaat een onderlinge taakverdeling. (penningmeester) Voor de verdedigingsfunctie heeft het sekretariaat een zuiver koördinerende rol, autonoom, d.w.z. los van de bedreigde groep kan het sekretariaat niets ondernemen.

B. Een blad.

Dit blad moet gericht zijn op de leden van het KF maar toch zo open van karakter zijn dat de inhoud voor belangstellende buitenstaanders te begrijpen is, Dit impliceert dat men geen medewerker hoeft te zijn om het blad te ontvangen (wij denken hierbij aan jongerencentra, scholen en dergelijken).

In dit blad worden opgenomen:

- Programma-overzichten van alle producenten, d.w.z. de essentie van de verschillende programma's van de onderscheiden groepen, waarbij belangrijke ervaringen vermeld kunnen worden,
- Besprekingen van de gebrachte werkstukken, d.w.z. een analyse van hun totale werking die nuttig kan zijn voor iedereen,
- Algemene artikels, die activiteiten der KF medewerkers betreffen, b.v. discussie-teksten die de discussie binnen het KF voorbereiden.
- Verslagen van studie-en manifestatiedagen.

C. Algemene Vergaderingen en Studiedagen.

De algemene vergadering is het hoogste orgaan. Iedere medewerker heeft een stem. Op de algemene vergaderingen kunnen naast het behandelen van praktische punten ook algemene discussies gevoerd worden over de anti-kapitalistische-kultuur. Deze algemene vergaderingen krijgen dus tevens het karakter van 'algemene studiedagen'. Hiernaast kunnen nog gespecialiseerde studiedagen georganiseerd worden, waarop b.v. alle filmers, alle toneelmensen of alle organisatoren enz. verzamelt worden om hun specifieke problemen te bespreken. Het is de A.V. die werkgroepen opricht, alleen zij kan daarvoor opdracht geven.

D. Manifestatiedagen.

De manifestatiedagen zijn dagen waarop de producenten iets laten zien/ horen, en waarop zoveel mogelijk publiek aanwezig is. De ochtend zou gebruikt kunnen worden voor voorstellingen, de middag voor discussie daarover.

Om te vermijden dat dergelijke manifestaties enkel en beperkt (elite publiek) zouden bereiken is het wenselijk deze enkel in te richten wanneer hiervoor een Aanleiding bestaat: b.v. ter gelegenheid van de verdediging van een bepaalde groep (vb: de manifestatie voor Proloog in de Eindhovense Stadschouwburg) of b.v. ter gelegenheid van een betuigen van politieke solidariteit (Chili, 1 mei, belangrijke staking enz.)

E. De taken die de algemene vergadering zichzelf oplegt.

B.v. de coördinatie van de verdediging van een bepaalde groep.

G. Kontributie.

Het voorlopig sekretariaat stelt voor: voorlopig aanhouden.

- een eenmalig entreegeld van tien gulden voor een organisatie, drie gulden vijftig voor een individu,
- op een halfjaarlijkse kontributie van dertig gulden voor een organisatie en tien gulden voor een individu.

Kandidaat medewerkers voor wie de kontributie te hoog is kunnen na overleg met het sekretariaat voor de A.V. vermindering of zelfs vrijstelling van kontributie krijgen. Zo zij hiervoor motieven kunnen aandragen.

Wij vragen bovendien dat iedere medewerkende organisatie voor ieder van haar leden abonnement op het blad neemt, naast de twee exemplaren per nummer die het krijgt.

TAKEN.

Om de voorgestelde structuur te realiseren zullen uit de A.V. mensen naar voren moeten komen voor de volgende taken:

- bemanning algemeen sekretariaat (waaronder penningmeester): min. 3.
- redactie van het blad: min. 3,
- organisatie gespecialiseerde studiedagen, manifestatiedagen, enz.
- ad hoc kommissies.

Data Bijeenkomsten.

Deze zullen iedere keer bepaald worden door de A.V. in geval van speciale omstandigheden (b.v. mobilisatie bij een verdediging kan het sekretariaat dit doorgeven aan alle medewerkers en e.v.t. een buitengewone algemene vergadering bijeenroepen).

AGENDA VAN DE EERSTE ALGEMENE VERGADERING VAN HET KULTUREEL FRONT

Datum: zaterdag 19 oktober 1974 om 11.00 uur.

Plaats: Antwerpen. Zaal "Kick" Keizerstraat 38. Tel. 031-316323.

- 1) ONIM.
- 2) Kontributie. (Zie motivatie en structuur),
- 3) Het blad
 - kritiek op het eerste nummer.
 - kandidaten voor een uiteindelijke redactie: aannemen op de vergadering.
 - het verspreiden van het blad en werving van abonnementen.
- 4) Wat kan de rol van het KF zijn in de aktie rond Proloog.
- 5) De rol van de strijdkultuur:
Hoofdpunt en aanzet tot een brede diskussie, zie artikel in dit nummer. Marianne houdt een korte inleiding.
- 6) Voorstel tot volgende vergadering.
- 7) W.v.t.t.k.

Wij vragen aan de medewerkende of geïnteresseerde organisaties zoveel mogelijk eigen medewerkers mede te brengen. Punt 5 gaat iedereen aan.

Waarschijnlijk is er voor belangstellenden mogelijkheid de voorstelling van Trojaanse Paard 'Hoe eerder, hoe beter zei de arbeider en hij dankte zijn baas af' te zien in Aalst.

STRIJDKULTUUR

De eerste discussie die binnen het Kultuureel Front gevoerd zal worden gaat over de rol van de strijdkultuur, een zeer breed onderwerp dat ons inziens echter een eerste verduidelijking moet bijbrengen over wat het Kultuureel Front al is en wat het nog wil worden.

Laat ons daarom vertrekken van de motivatie die bij de oprichting van het Kultuureel Front aanvaard werd.

In deze motivatie worden twee problemen gesteld, nl:

- hoe kunnen we ons met de arbeidersstrijd verbinden? en,
- welk soort cultuur moeten wij voortbrengen om onze bijdrage tot de klassesstrijd efficiënt te maken?

Wanneer wij erin slagen in een reeks van discussies een antwoord op deze twee vragen te formuleren, dan zal het Kultuureel Front een belangrijke stap gezet hebben in het verduidelijken van zijn eigen bedoelingen.

In verband met deze twee problemen wilden wij enkele elementen aanstrepen, waarop wij binnen deze discussie terug wensen te komen.

Hoe ons met de arbeidersstrijd verbinden?

- Het is enkel door het tot stand brengen van deze band dat het mogelijk wordt de integratie van onze kulturele bezigheden in het burgerlijk kultureel bestel te beletten,

Maar wat voor soort band willen wij, waht een band zonder meer is onvoldoende: de cultuur-politiek van de grote sociaal-demokratische arbeidersorganisaties heeft er steeds in bestaan de arbeidersklasse de burgerlijke cultuur te assimileren.

Willen wij ons verbinden met gans de arbeidersklasse of met haar anti-kapitalistische voorhoede?

- Ons inziens is het maken van een cultuur in enge samenhang met het geheel van de arbeidersklasse op dit ogenblik onmogelijk.

Dit zou immers veronderstellen dat brede lage van de arbeidersklasse zich met cultuur gaan bezig houden, m.a.w. dat wij het maken van een populaire proletarische cultuur (voor en door het proletariaat) trachten te verwezenlijken.

Een vrije creativiteit voor allen is echter een onmogelijkheid binnen het kapitalistisch systeem en zou bovendien de arbeidersklasse afleiden van haar prioritaire taken.

Zich op een anti-kapitalistisch standpunt stellen wil zeggen: ervan overtuigd zijn dat het kapitalisme omver geworpen moet worden. M.a.w. dat de ekonomische en politieke macht in handen van het proletariaat moet komen. Pas dan zullen de voorwaarden geschapen zijn die de vrije ontplooiing van elk eens creativiteit mogelijk maken.

We moeten ook het feit onder ogen zien dat het geheel van de arbeidersklasse nog geen anti-kapitalistisch bewustzijn heeft en hoofdzakelijk onder de invloed staat van de reformistische arbeidersorganisaties. Dit heeft tot gevolg dat indien men op dit ogenblik een proletarische kultuur (voor en door het proletariaat) wil maken er geen enkele garantie is (in tegendeel) dat deze kultuur een werkelijkheid anti-kapitalistische inhoud hebben.

Wij hernemen hier daarom de definitie die 'Morgenrood' gaf van wat huns inziens de inhoud van de strijdkultuur moet zijn, nl. dat deze kultuur gericht moet zijn op de ondersteuning van de strijd voor de vorming van een socialistische maatschappij.

Een dergelijke kultuur verbindt zich dus met de arbeidersorganisatie en organisaties die zich op de arbeidersklasse beroepen, die resoluut een anti kapitalistisch standpunt innemen en daarvoor strijden.

Dit is op dit ogenblik nog een beperkte voorhoede maar onze kulturele taak moet er precies in bestaan de anti-kapitalistische ideeën uit te dragen naar bredere massa's. Slechts in die zin kan het een proletarische kultuur zijn, nl. dat wij op een 'populaire' manier met behulp van onze kulturele middelen de anti-kapitalistische gedachten een brede verspreiding moeten trachten te geven binnen het gehele proletariaat.

Welk soort kultuur moeten wij maken?

De voorgenoemde optie heeft onvermijdelijk haar weerslag op vorm en inhoud van de strijdkultuur is de tijd.

In een strijdsituatie is er weinig tijd, te weinig om elk kultuurprodukt zijn eigen traag organisch ontwikkelingsproces te laten doorlopen. Het "onaffe" zal bij gevolg een van de kenmerken van de strijdkultuur zijn,

Een ander kenmerk van de strijdkultuur dat we nu reeds in onze rangen gedeeltelijk verwezenlijkt zien, is het feit dat het hier gaat om een kollektieve arbeid.

(Het is precies het zich afkeren van de individualistische werkwijze van de burgerlijke kultuur dat voor verschillende kunstenaars het breukpunt betekent) betekend heeft in onze bewustwording. De elite kunstenaar heeft afgedaan: de kunstenaars binnen de strijdkultuur wordt weer naamloos, houdt op een specialist of uitvoerder te zijn: van hem wordt verwacht dat hij de totaliteit van de problemen overschouwt. Dat hij politiek geschoold is, m.a.w. dat hij verantwoordelijk is zowel voor wat hij verteld als voor hoe hij dit verteld, zowel op het politieke als op het artistieke vlak.

Het wat en het hoe (vorm en inhoud) vormen een geheel: deze zinsnede werd door de meest uiteenlopende burgerlijke kultuurstromingen onderschreven en moet daarom dringend herdefinieerd worden.

Sinds de burgerlijke kultuur in analogie met de ontwikkeling van de burgerlijke maatschappij zelf in neergaande fase is gestreden zijn de vormelijke elementen binnen deze kultuur meer en meer op de voorgrond gekomen.

Het zou echter totaal verkeerd zijn en van mechanisch denken getuigen om t.o.v. het primaat van het vormelijke in de huidige burgerlijke kultuur, het primaat van de inhoudelijke in de strijdkultuur te stellen. Het officiële Stalinistische en neo-stalinistische kultuur-theorie verkondigen dit primaat van het inhoudelijke: en iedereen weet tot welk een afschuwelijke "Kunst" produkten het socialistisch realisme geleid heeft. Wij hebben geen nieuwe slogan nodig waarin het artistieke overboord wordt gesmeten en enkel de "inhoud" telt: wij willen met de inhoud van onze kultuur immers niet indoktrineren, maar bewust maken. Een dergelijk standpunt heeft tot gevolg dat de strijdkultuur zowel aandacht aan zijn inhoud als aan zijn vorm zou moeten besteden in een poging om hiertussen een nieuwe dialektische samenhang tot stand te brengen waarin het artistieke en het politieke elkaar kunnen ontmoeten.

Van de strijdkultuur wordt verwacht dat zij de strijd zal stimuleren dat wil niet zeggen dat alles in een zeer optimistisch kleedje moet gestoken worden of dat de arbeider enkel als ongenaakbare held dient voorgesteld te worden.

(Zoals dit b.v. in het socialistisch realisme gebeurde).

De strijd stimuleren omvat ons inziens de volgende aspecten:

- Het blootleggen van de objektieve maatschappelijke mechanisme: het geven van een klaar inzicht in de werking van het kapitalisme.
 - De rol van het subjekt in de geschiedenis duidelijk maken: de burgerlijke kultuur van de twintigste eeuw heeft meer dan ooit de fatalistische idèeen verspreid van "het menselijke tekort", het tragische lot van het menszijn "en dergelijke onzin meer": de volle nadruk wordt hierin gelegd op de totale machteloosheid van het subjekt, de mens om iets aan zijn situatie te veranderen (cfr ook het existentialisme) het afbreken van deze ideologie is het van de taken van de strijdkultuur, een van de middelen om de strijd te stimuleren.
 - Een organiserende oproep bevatten: uit de vorige twee punten volgt dat de arbeidersklasse de strijd in eigen handen moet nemen, m.a.w. dat ze zich moeten organiseren.
- Ook dit moet de strijdkultuur propageren.

Tot daar zijn enkele kenmerken van de strijdkultuur die ver van volledig zijn. Over welke concrete vormen deze en andere kenmerken zullen aannemen kan ook verder gediskussieerd worden op het vlak van de verschillende "kunsttakken": b.v. hoe kan men mensen op het toneel of op de film brengen die geen psychologisch

uitgerafelde inviduen zijn, maar individuen die in de eerste plaats vertegenwoordigers van hun klasse zijn?

Welke rol kunnen muziek en lied spelen in het stimuleren van de strijd?

Op welke manier kan het agitatorisch karakter van de verschillende kunstprodukten verhoogd worden, enz...?

Er blijven veel vragen open. Deze kunnen allemaal hernomen worden tijdens de algemene en gespecialiseerde studiedagen van het kultureel Front.

De bedoeling van deze tekst was alleen enkele lijnen aan te geven die de discussie binnen het Kultureel Front misschien zouden kunnen vergemakkelijken.

Ziezo.

De jacht is open.

MARIANNE VAN KERKHOVEN.

nieuwe scène

1)

Na haar eerste wervingsjaar heeft de I.N.S. geopteerd voor een gestructureerde werkwijze. Na het opstellen van een gemeenschappelijk platform is op basis van de wil om op een democratische manier besluiten te nemen, de algemene vergadering als het hoogste en enige besluitvormende orgaan erkent.

2)

Op de afgelopen algemene vergadering is het orgaan "stichting algemene vergadering" (stav) in het leven geroepen.

De stav moet de algemene vergadering voorbereiden en een koördinerende functie vervullen tussen de werkgroepen. De stav is dus een orgaan dat een overzicht heeft van de grote lijnen binnen de gemeenschap.

Om de drie maanden kiest de algemene vergadering drie mensen uit haar midden voor de stav.

Eenieder is afzetbaar door de algemene vergadering.

Ook werden er vijf permanente werkgroepen opgericht:

- administratie en financiën,
- organisatie sekretariaat,
- techniek,
- informatie,
- en politieke aktie.

Deze werkgroepen zullen ieder op hun terrein onderzoekingen doen, en de resultaten voorleggen aan de algemene vergadering. Verder zullen de werkgroepen regelmatig een verslag uit moeten brengen aan de algemene vergadering die in principe één keer per week bij elkaar komt.

Om de vier weken wordt er een algemene vergadering van een halve dag georganiseerd.

Voor eenmalige taken kiest de algemene vergadering mensen voor een ad hoc werkgroep, d.w.z. dat de werkgroep ophoudt te bestaan als de taak afgelopen is.

3)

Zelfbeheer met arbeidscontrole wordt gestimuleerd. Gelijke lonen worden zoals in het eerste werkingsjaar gehandhaafd. De produktiedwang blijft groot daar niet de I.N.S. niet kan rekenen op enige vorm van subsidie v.b.: in 1973 bracht de I.N.S. 185 voorstellingen voor de 137.000 toeschouwers waaronder ongeveer 37 voorstellingen in eigen beheer en in samenwerking met arbeidsorganisaties voor ongeveer 24.000 toeschouwers.

Ongeveer 4% van haar publiek bestaat uit arbeiders en laag gehonoreerde bedienden. Dankzij Mistero Buffo is dit een geod begin, maar oververmoeid is waarneembaar, wat de weerbaarheid afzwakt.

4)

Het vormen van een KULTUREEL FRONT, voor de opbouw van een socialistische maatschappij is dan ook een noodzaak voor de I.N.S. Om nu met vereende krachten inhoudelijk en organisatorisch met andere groepen samen te werken. Een samenwerking van alle producenten van strijdkultuur is noodzakelijk om door middel van het sekretariaat en het blad een bundeling van ervaringen en versterking van een verdedigingsgordel te bewerkstelligen.

De I.N.S. ziet het Kultureel Front als een groeiproces waarmee organisatoren uit de arbeidersorganisaties over een strijdkultuur kunnen beschikken die dienstbaar is en deel uitmaakt van de klassenstrijd.

Organisatie van het publiek van de internationale nieuwe scène.

Vele toeschouwers worden medeorganisator door mondreklame, en door verschillende opeenvolgende malen toeschouwers-groepen te organiseren (spontane organisatie, met gemiddeld 800 toeschouwers).

- Organisatie langs de geijkte weg: financiële afspraak met theaters, of op partage.
- Organisatie door de grote arbeidersorganisatie: de vakbanden.
- Organisatie Tweede Cirkuit: waar we zelf mede-organisator zijn.
v.b.:
 - volksfeesten onder tent te Lichtaart in augustus 1973
 - strijdfeest op april (1 mei viering in de Olympiahall te Antwerpen) samen met het groot arbeiderskomité, Elcker-ik, Katholieke Arbeidersjeugd, Politiek Alternatief e.a.
 - Putsch, chili-interventie-programma is samenwerking met het Anti-Fascistische Front (bijna alle linkse groepen zijn hierin verenigd).
- en voor Chili-komités (sept. 1974) jeugdelubs en wijkraden.
- we gaan naar het volkskamp te Westende op 9 juni 1973 en 2 juni 1974 en te Herbeumont (Wallonië) in juni 1975 waar militante arbeiders samenkomen die ons in de loop van het jaar organiseren in hun werkkring. (Zij begeleiden de nagesprekken, stimuleren zelforganisatie en wijzen op het belang van een Eenheidsfront.)

Wat Bedoelt de internationale nieuwe scène met het "tweede cirkuit".

Tot nu toe bedoelt de I.N.S. met het tweede cirkuit, het bereiken van haar publiek-keuze: de arbeidende klasse, Zij hoopt naar het voorbeeld van Dario Fo erin te lukken in de tijdsspanne van enkele jaren een groot publiek te

bereiken. (Dario Fo bereikt na 15 jaar intense arbeid, met zijn verschillende initiatieven 700.000 mensen)

Het eerste cirkuit bestaat uit uitkopen of partages die ons in leven houden. 600.000 per maand zijn nodig om 21 leden van de groep een mager loon te verschaffen. (13.000 fr. netto per maand). Wij hopen door het vertrouwen te winnen van de arbeidersklasse het eerste cirkuit op te heffen, om zo snel mogelijk te steunen op de bevolking, en in ons bestaan rechtstreeks van haar afhankelijk te zijn.

De I.N.S. onderzoekt door haar werkwijze de financiële middelen te vinden die haar voortbestaan rechtstreeks in het kapitalistische systeem moet mogelijk maken zonder een beroep te doen op de overheid als bemiddelende instantie, (als sluitorgaan) van de belastingbetalers. Dit omdat de overheid het cultuurpatroon van de bezittende klasse aan de bevolking wil opdringen, terwijl de I.N.S. voor de verzetskultuur opteert en niet wil verstrikt raken in de kwaadwillige bureaucratische implicaties vanden.

Vertrouwen trachten wij te verkrijgen door voorstellingen en interventies te brengen in het kader van organisaties die met onze arbeid een publieke samenkunst kunnen bewerkstelligen en daardoor een politieke, activerende rol kunnen vervullen. Voorbeeld: ons programma over Chili-putsch. Dit heeft als eerste doelstelling bij te dragen tot een strijdbare arbeidersklasse en het activeren van zelforganisatie. Dit in een revolutionaire optiek wars van iedere klassenverzoening.

We richten ons tot de arbeidersbevolking van België zowel in de Franse als in de Nederlandse taal om het eenheidsgevoel van de arbeidersklasse te bevorderen.

Doordat deze interventies

en voorstellingen een meeting-achtig karakter krijgen, willen wij tot een debat aanzetten waaruit gemeenschappelijke opties kunnen worden genomen. Dit circuit is een politieke bijdrage die de mogelijkheid moet openen om tot militante arbeid te komen.

De oprichting van dit circuit houdt automatisch de vernietiging in van het eerste circuit. Dit kan alleen maar lukken van het ogenblik dat de arbeiders en hun organisaties ons gaan organiseren. Natuurlijk rekenen we ook op de studenten-organisaties. Het eerste jaar van ons bestaan heeft ons duidelijk aangetoond hoe zwak van organisatie en hoe sterk van mogelijkheden de linkse beweging is.

Wij hebben ook een publiek weten te bereiken dat zich zelden of nooit met politiek inlaat, laat staan met theater als medium. Zo geloven we ook dat een productie als *Mistero Buffo*, als herwaardering van de volkskultuur kan bijdragen tot de uitbouw, en als kennismaking van een tweede circuit. Dat zo een tweede circuit verscheidene groepen van strijdkultuur samenbrengt is noodzakelijk om elkaar aan te vullen en te stimuleren.

Met de ballade voor de grote en kleine poppen van Dario Fo, trachten wij een stap verder te zetten in onze politieke bewustwording en die van ons publiek.

onderwijsgroep

De Bossche onderwijsgroep bestaat uit scholieren, studenten en leraren.

Het onderwijs heeft zij als werkterrein gekozen. De omwenteling, die leidt tot een socialistische maatschappij zal tot stand gebracht worden door de arbeidersklasse.

Daarbij zal zij gesteund - in ieder geval niet tegengewerkt - moeten worden door zoveel mogelijk mensen, die niet tot de arbeidersklasse behoren.

Daarom werken wij als socialist~~en~~ binnen het algemeen vormend onderwijs in de richting van een bondgenoten-politiek. Om dit te bereiken werkt ieder in de eigen schoolsituatie en treacht daar scholieren te organiseren. Daarnaast proberen we leerlingen te bereiken door informatie-avonden over onderwijs - en anti-imperialisme problematieken. Met mensen die interesse tonen, werken wij door middel van scholingen naar een onderwijs en ideologiekritiek en de daaruit voortvloeiende fundamentele kritiek op de kapitalistische maatschappij.

De bedoeling is dat ook zij actief worden in hun eigen situatie. Aangezien in Den Bosch vrijwel elke linkse traditie ontbreekt willen wij ook attent zijn, op het plaatselijke - niet parlementaire gebeuren.

Ons realiserend dat wij niet de belangrijkste consumenten zijn, die lid van het Cultureel Front zouden moeten zijn - de vertegenwoordigers van de arbeidersklasse hebben wij ons toch aangesloten. Inmers zolang er stukken voor en over het onderwijs geproduceerd worden, vormen scholieren en studenten ook een publiek.

Onderwijsgroep Den Bosch,
Lucas Gasselstraat 22
Hintjam

toneelboetiek

- Momenteel ongeveer 25 medewerkers. Er is een vaste kerngroep, waarrond, naar gelang de produktie een flexibel aantal medewerkers.
- Ontstaan in 1969 als 'Werkgroep voor modern amateurs-toneel, vooral werkend rond het na vijftig-experiment'. Bedoeling was het Vlaams amateurtoneel en zijn publiek te confronteren met iets anders dan patronageprodukten.
- Op impuls van een paar mensen werd op een algemene vergadering twee opties voorgesteld:
 - 1) maatschappij kritisch toneel brengen in de ruimste zin van woord.
 - 2) De stukken laten ontstaan qua tekst, regie en vormgeving door het collectief van de medewerkers.
- Eerste optie werd ondertussen waargemaakt door de stukken "Soldaten in de bananenzône" (Carlos Reyes) en "Ja circus, nee circus" (Hugo Weert) (Kinderstuk). Respektievelijk 19 en 27 voorstellingen.
- De tweede optie bracht meer moeilijkheden mee. Bijna een werkjaar lang werd vergaderd, geschreven, herschreven, en vooral gediskussieerd over de uitwerking van de produktie rond de textielsector in het Gentse, zonder toonbare resultaten. Maar hernieuwde impuls zette dit projekt dit werkjaar verder.
- Net voor de vakantie startten we met nog een kinderstuk, rond milieuproblemen en sociale onrechtvaardigheden in de fabriek. Titel: "Verboden te ademen" (Frederik Freek Neirynck).
- Naar de jongerengroepen toe, monteren we straks ook (weggelopen van huis" (Alice Toen).

Toneelboetiek heeft kennis genomen van doelstellingen van het KF en staat erdan ook achter. We menen ook dat het tijd werd dat alle groepen die spektakel brengen naar een bepaalde publiekslaag toe, vanuit een alternatief besef van de functie van de cultuur, zich in het dokumentatiecentrum, impresariaat, vormingsinstituut open voor elkaar opstellen.

Toneelboetiek komt naar het KF als zeer heterogene groep van mensen die het socialisme als streefdoel hebben maar die geen gemeenschappelijke overtuiging hebben of we de weg of de middelen om dit te bereiken. In de groep worden de alternerende meningen bediskussieerd, maart wordt de ideologische eigenheid van iedere medewerker gerespecteerd. In de overtuiging dat diezelfde geest in het KF aanwezig is, zeggen wij onze aktive inzet toe.

Sekretariaat Vera Thibau
Twaalf Kameren 64
9000 Gent.

men

Toneelwerkgroep MEN is een vormingsteater voor jongeren vanaf 14 jaar.

MEN is ontstaan uit Werkgroep Arena (Teater Arena, Gent 1973-74 met Dirk Decleir +) en bestaat uit leden van deze werkgroep en uit leden van de vroegere Werkgemeenschap voor Toneel (Beurs-schouwburg, Brussel 1968-70)

Na deze twee mislukte pogingen om vormingsteaters op te richten in de schoot van reeds bestaande instellingen en na de onvermijdelijke botsingen met de hiërarchische structuren hiervan, opteert MEN voor groepsvorming met arbeidskontrolle en zelfbeheer. Werkgroep MEN staat onder de bescherming van en wordt gesteund door de INTERNATIONALE NIEUWE SCENE, die hem in deze keuze van autonomie is voorafgegaan.

MEN beschikt echter niet over de nodige financiële middelen noch over de nodige teatrale glans om dadelijk te kunnen rekenen op de steun van een groot publiek, al of niet georganiseerd. Zodoende moet een traag groeiproces voorzien worden.

De eerste twee jaren zullen de leden van MEN geregeld een lage arbeidsvergoeding moeten afwisselen met werklozensteun, wat in België geen eenvoudige werkregeling voorspelt.

Ondanks het feit dat alle leden van MEN een beroepsopleiding hebben genoten zullen ze vaak verplicht zijn hun arbeid in amateurs-omstandigheden te verrichten.

MEN tracht als vormingsteater een bijdrage te leveren tot bewustzijnsverandering en een kritische instelling te bewerken bij een jongerenpubliek.

Dit door inzicht te geven in maatschappij-structuren en door suggesties aan de hand te doen om tot verandering te komen in studie- leef- en arbeidssituatie.

Tevens tracht MEN door zijn vorm van zelforganisatie als voorbeeld te fungeren.

In zijn vormgeving opteert MEN voor een helder en ontspannend episch teater: toneel met muziek en zang, met mime, poppen en projecties. Groep MEN telt 11 leden, een sekretaris en een voorzitter.

Het toetreden tot een gemeenschappelijk KULTUREEL FRONT voor een socialistische maatschappij is voor MEN een noodzaak.

MEN meent dat het van het grootste belang is een sterke cultuurbeweging op gang te brengen tegen de kapitalistische stórtvloed van versluierende konsumptie-kultuur.

MEN voelt de noodzaak om ervaringen uit te wisselen met andere initiatieven, groepen, producenten en organisatoren.

De beschikking over een informatie-blad en een sekretariaat met organisatie-mogelijkheden is volgens MEN van primordiaal belang.

Projekten van MEN:

De boerderij der dieren naar G. Orwell (1974-75)

Wie samen werkt is samen sterk (introductie-programma 1974-75)

De mens helpt de mens niet (zomerprogramma in tent aug-sept 75)

Paul van Ostayen-project (optie 1975-76)

Cyclus van belgische geschiedenis (optie 1975-76)

- 1830 of De Stommen van Portici

- 1847 of Aan de voet van het Belfort

MEN start in januari 1975 met De boerderij der dieren reeksen in Antwerpen(Arenberg)-Brussel(Muntschouwburg)- Gent en voorstellingen in het ganse land.

Avondvoorstellingen voor verenigingen "Onder auspiciën van het Ministerie van Cultuur - Dienst Volksopleiding.

Sekretariaat van MEN: Armand Reusensplein 9 - 2130 Brasschaat
tel. 031/51 79 63
p.c.r. gemeentekrediet 068-0521940-10

H.T.P.

Toen eind 1969 in de beursschouwburg, de Brusselse politie met bruut geweld - op aanvraag van de direktie - acteurs en actrices van de scène knuppelde, kregen deze mensen van de 'open werkgemeenschap' het omonstootbaar bewijs, dat het niet gepikt wordt van het publiek in een burgerlijk theater met meningen in een na-dsikusie te confronteren.

De leden van de groep waren nl. door hun nieuwe aanpak van meer kollektief te werken, kritisch geworden tegenover de burgerlijke werkstukken die ze brachten. Dat dit gevaarlijk geacht werd door de beheerraad, bleek prompt door de ontslagbrief die ze spoedig daarna ontvingen.

Uit een kern van deze mensen, die overtuigd raakten van het medium toneel, als bewustmakend en agitatorisch instrument, werd het Trojaanse Paard geboren.

Deze groep ontleende zijn naam aan de titel van hun eerste stuk, een gewaigerd werk van het burgerlijk theater. Dit werkstuk het Trojaanse Paard, wees op de interpretatie die de Belgische regering gaf en nog geeft nl. als imperialistische politiek.

Dit stuk werd zowel door professionele als niet professionele mensen gebracht. De leden engageden zich slechts voor een beperkt aantal voorstellingen.

De groep splitste na organisatorische en financiële moeilijkheden, de meeste mensen moesten om den brode andere bereepsmogelijkheden zoeken, maar de kern die overbleef trok nieuwe mensen aan.

Gezamenlijk werd er een nieuw werkstuk gekreëerd, dat als uitgangspunt het milieuprobleem aanvoerde maar dat dit probleem in zijn gehele maatschappelijke kontekst plaatste en de voornaamste mechanismen in het kapitalisme - die de oorzaken van die problemen uitmaken - blootlegde binnen de klasseverhoudingen.

Dit stuk "Leven het Gewin, we stikken erin", was nog te intelektualistisch en nog te moeilijk toegankelijk voor de grote massa. Daarom gingen de H.T.P. mensen niet alleen diskussiëren over de ideologische stellingname voor een nieuw werkstuk, maar vooral ook dokteren aan de vormgeving. Een van de voornaamste problemen bleek immers de mechanismen binnen het kapitalisme die de oorzaak zijn van de menselijke problemen in onze maatschappij visueel gesimplificeerd voor te stellen en in zo'n vorm en met zulke figuren dat ze makkelijk erkenbaar zijn door de arbeidersklasse.

zei de arbeider

Als derde werkstuk kwam dan "Hoe eerder hoe beter, en hij dankte zijn baas af", uit de bus.

Dit stuk werd een poging om ingewikkelde problemen op een humoristische en gesimplificeerde manier met populistische elementen uit het volkstoneel uit te leggen.

De arbeiderstypes spreken meestal dialect om het vervreemdingsaffect van de arbeiders -toeschouwer, t.o.v. de voorgestelde types te doorbreken.

Een vierde stuk is op dit ogenblik in de maak. Dit heeft de toestand in de Portugese kolonies als thema en probeert aan te tonen op welke wijze de buitenlandse kapitalisten het neo-kolonialisme in de ex-kolonies poogden in te voeren. Welke rol "ontwikkelingshulp" hierin speelt wordt ook uit de doeken gedaan.

Buiten deze avondvallende stukken schreef de groep nog een aantal agit-prop sketches of interventies bij elkaar.

Het doel van deze dingen ligt in de mogelijkheid om zo op een snelle manier tussen te komen in de dagelijkse konfliktsituaties van de strijd van arbeiders, boeren, studenten en scholieren. Maar de HTP-leden geloven immers de zegkracht en het agitatorisch affekt van het toneel, dat onmiddellijk ingrijpt op de dagelijkse realiteit.

Het HTP ziet zijn tussenkomst in de klassestrijd met het medium toneel als volgt:

- Het visualiseren van een aantal mechanismen binnen het kapitalisme en die vormgeven.
- Het informeren en bewustmaken van de arbeidersklasse door/ze een marxistisch beeld voor te hangen van hun arbeidssituatie en ze duidelijk te maken wat er zich in de traditionele arbeidersorganisaties afspeelt.
- De toeschouwer ziet alleen niet enkel tonen "Kijk zo ziet het eruit", maar ze ook proberen tot actie aan te zetten door ze konkrete revolutionair marxistische aktiemodellen of strategieën uit de dagelijkse arbeidersstrijd voor te stellen.

De HTP leden denken zo met hun aktie een gemeente bijdrage te kunnen leveren tot het verwezenlijken van een klassenloze socialistische maatschappij en ze verwachten daarbij de toeschouwer afdoende te kunnen overtuigen, dat dit niet kan zonder het besef van de noodzaak van solidariteit en organisatie.

HTP bracht zodoende een aktieve rol te spelen in het ontwikkelen van een aktieve strijdkultuur, tot voor kort een braakliggend terrein in Vlaanderen

polkin

Polkin bestaat nog maar sinds kort. Ongeveer een half jaar geleden besloten een aantal folmmakers, fotografen, acteurs, projektbegeleiders e.d. zich aaneen, om gezamenlijk politieke films en dia-series te gaan maken. Polkin zit nog in een opbouwperiode en houdt zich met de volgende zaken bezig:

- 1) Korte films met een journaal-karakter van zo'n 10 à 15 min. Deze films gaan over politieke aktualiteiten en zijn gericht op scholen, vormingscentra, buurthuizen, e.d.
- 2) Dokumentaire films. Polkin heeft twee langere films geproduceerd. Een gaat over de problemen in een ~~st~~uwbouwbuurt, de andere heeft als titel "Onderwijs en Arbeid in Nederland", is gedeeltelijk een speelfilm en duurt ongeveer een uur. Deze film is echter opgebouwd uit 4 segmenten van 15 min. die onafhankelijk of in verschillende combinaties gedraaid kan worden, naargelang voor welk publiek hij gedraaid wordt. (Deze film is echter nog niet geheel voltooid).

Dia-projekties.

- 1) Dia programma's voor werkende jongeren en scholieren, die hun maatschappelijke positie en hun dagelijkse problemen belichten.
- 2) Dia-programma's die als scholing of als lesmateriaal bedoeld zijn, over onderwerpen als de geschiedenis van de arbeidersbeweging, woning-en grondspekulaties, derde wereld (Guinee-Bissau, Chili), het ontstaan en functioneren van het kapitalisme.
- 3) Aktualiteiten.

- 4) Dia-series die projekten van anderen begeleiden en in samenwerking met die anderen (zoals b.v. toneelgroepen, vormingscentra) tot stand houden.

Zoals in het begin gezegd zit Polkin nog in een opbouw periode en zijn een aantal hierboven genoemde projekten nog niet voltooid.

Polkin
Nw.Prinsengr.78
Amsterdam.
Tel. 020-250840.

proloog en het k.f.

Schrijven over Proloog over wat ze doen, dreigt de laatste tijd bijna te worden tot: overschrijven wat er de laatste tijd al allemaal gezegd en geschreven is over die Eindhovense toneelgroep. De laatste maanden lijkt het er zelfs op, alsof de toneel-werkgroep Proloog doodgeschreven is, juist nu ze in een fase van hun conflict met hun subsidiegevers zijn gekomen, dat ze de hulp van het publiek en de publieke opinie dubbel en dwars nodig hebben. De pers mag misschien een beetje vinden dat Proloog geen 'nieuws' meer is, het publiek van het politiek vormingstheater en haar vertegenwoordigers in de verdedigings- en steunkomitees, bewijzen telkens weer dat hun toneel, als uiting van de cultuur van de basis, zich een niet meer weg te denken plaats heeft veroverd, binnen allerlei eigentijdse kunstuitingen.

Proloog heeft voorop gestaan (en is daarbij steeds meer door andere groepen nagevolgd) in het daadwerkelijk bewijzen, dat kunst niets verhevens en niets onwerkelijks hoeft te zijn, maar juist een middel kan zijn om de dagelijkse praktijk te verhelderen en de tegenstellingen daarin te ontdekkken. Om vervolgens een wapen te worden dat bij een daadwerkelijke verandering van die werkelijkheid gebruikt kan worden.

Zonder de politieke radikaliseren van allerlei groepen en mensen op allerlei plekken binnen onze maatschappij, die in de afgelopen vijf jaren in opgaande lijn heeft plaatsgevonden, zou in Nederland het politiek vormingstheater van Proloog, Sater en GLTwee niet bestaan, en zouden zich ontwikkelende groepen

Nieuwe Komodie en Diskus geen verder recht meer hebben tot ontwikkeling.

Het is waarschijnlijk daarom dat de behoudende krachten binnen de overheid zijn begonnen de meest uitgesproken groep met de langste geschiedenis de nek om te draaien: het stellen van het afschrikwekkend voorbeeld is tenslotte een geëigend politiek repressie-middel om bewegingen op de knieën te krijgen. Dat toneel ook een wapen kan zijn in de eigen strijd om het voortbestaan van het politiek vromingstheater, wil Proloog mede bewerkstelligen door haar deelname aan het Cultureel Front.

Wat heeft de groep te bieden? Proloog gelooft in de kracht van het theater als de "eenvoudige verbeelding van datgene wat moeilijk te vertellen valt".

Op allerlei manieren wordt geprobeerd om de werkelijke problemen in de wereld om ons heen (school buurt, werk, gezin) zo ingewikkeld voor te stellen, dat alleen deskundigen ze lijken te kunnen oplossen. De mensen kunnen hun eigen lot niet in handen nemen, zeggen die deskundigen vervolgens, dat zullen wij wel voor ze doen.

Proloog en de brede maatschappelijke beweging waarvan het gezelschap deel uitmaakt (en waarvan je in allerlei sectoren vertegenwoordigers tegenkomt) geloven allang niet meer in die redenering, die immers alleen maar dient om iedereen berustend of wanhopig bij de pakken van het kapitalisme te laten neerzinken, uitroepend dat 'het toch nooit kan veranderen'.

Waarom zijn er legers? Waarom lijkt de school steeds mer op een sorteermachine? Helpen de ondernemingsraden de arbeiders echt verder om meer greep te krijgen op de werkzaamheden en de resultaten ervan?

Moet je tégen een vakbond , of juist in en met een vakbond vechten?

Over die wezenlijke probleemgebieden uit de dagelijkse praktijk van ons publiek, wil Proloog met haar middelen helderheid verschaffen.

Die middelen zijn dan: toneelvoorstellingen geven, met haar publiek diskussiëren, materiaal verstrekken om op het thema verder te gaan en, al "spelend" (in een simulatiespel) erachter komen dat de wereld toch niet zo harmonieus loopt als de pastoor, de meester of de ambtenaar van de burgerlijke stand ons wilde doen geloven.

Proloog merkt aan de ervaringen met haar publiek - werkende jongeren, scholieren, onderwijzers, ouders, vormingswerkers en studenten - dat al die middelen gebruikt kunnen worden voor meer dan ontspanning en plezier alleen: het kan een aanleiding zijn om daadwerkelijk te diskussiëren over hoe mensen hun eigen bestaan leren leven en produktie kunnen gaan bepalen, wat vrijheid, gelijkheid en democratie nou werkelijk kunnen en moeten gaan betekenen.

Zo werkt Proloog, om gebruikt te worden dus. En door haar te gebruiken steunt u haar ook. Terwijl uw stem er mede voor zorgt dat Proloog gebruikt kan blijven

Toneelwerkgroep Proloog
Willemstraat 72
Eindhoven
Tel. 040-510236

*werkgemeenschap
de kritiese filmers*

de roy van zuidewijnlaan 8
breda tel. 01600-39324

amro-bank|rek.nr.44.02.53.225
amro-bankgiro nr.1068635

kritiese filmers

De samenstelling van de werkgemeenschap is als volgt:

- twee filmers,
- een grafies vormgever,
- twee kultureel werkers,
- een (bijna) sociologe,
- een kunstpedagoge,
- vier stageaires van een drietal sociaal akademies.

We werken nu ruim $3\frac{1}{2}$ jaar met een aantal programma's, die uit eigen financiële middelen geproduceerd zijn (wij hebben geen subsidie) voor vnl. groepen jonge arbeiders (vormingscentra, vakbonden, KWJ, e.d.) en middelbare scholen, universiteiten, sociale akademies en actiegroepen.

Het afgelopen seizoen (september 1973-mei 1974) hebben wij vnl. met het programma 'samen staan we sterk deel I' 281 voorstellingen gegeven in Nederland en België.

Onze programma's worden opgebouwd op twee projectieschermen, waarop films, en dia-series (dubbel is twee dias tegelijk) afwisslend en/of tegelijk geprojecteerd worden, met als schakel extra naar het publiek toe een verteller: in de toekomst zal mogelijk gezocht worden naar integratie van toneel. Uiteraard is het deel discussie een zeer belangrijk onderdeel van het hele programma.

Momenteel produceren wij een vervolg op 'samen staan we sterk deel I,' deel II, wat de arbeiders-beweging laat zien vanaf de slaven-tijd tot 1974, de arbeidsverhoudingen de punten van verzet, van slavenopstand tot USFA-bezetting e.d.

(Maar daarvoor is ons informatiemapje voor meer informatie op aanvraag verkrijgbaar).

Een andere werkgroep is nu bezig met de voorbereiding van een programma 'Derde Wereld' (met subsidie....) wat in mei uitgebracht gaat worden.

Doelstelling van de werkgemeenschap.

Bij het omschrijven van een doelstelling moeten we uitgaan van onze samenleving, die een kapitalistische is, gebaseerd op de tegenstelling loonarbeider en kapitaal, op de uitbuiting van de faktor arbeid door de faktor kapitaal, op de daaruit voortvloeiende klasse-tegenstellingen. Willen we nu de maatschappij veranderen, dan zal dat alleen kunnen door de strijd die gevoerd wordt door de georganiseerde arbeiders tegen het kapitaal met als einddoel een socialistische samenleving. Deze strijd kan en moet door middenklassers, waaronder ook audiovisuele vormgevers, ondersteund moeten worden, daar deze niet direct de strijd kunnen voeren omdat hun positie is afgeleid van de fundamentele tegenstelling tussen loonarbeid en kapitaal.

Dit betekent dat wij onze media en onze kennis daarvan in dienst moeten stellen van die groepen die op een of andere manier bezig zijn met acties tegen b.v. de uitbuiting in de fabrieken, het uitzuigen van huurders etc. Het is onze taak, deze acties zo weer te geven dat ze perspectief kunnen bieden voor andere groepen op andere plaatsen, in andere acties.

Het gaat hier om een perspectief van de mogelijkheid tot het opbouwen van een organisatie gebaseerd op de onderlinge solidariteit.

De solidariteit die de mens in staat stelt verder te gaan dan hun eigen directe belangen om te kunnen komen tot een politieke strijd.

We moeten laten zien hoe de mens door een onderlinge solidariteit in staat zijn de problemen op te lossen, die door de tegenpartij opgeworpen worden, hoe deze tegenwerking juist een stimulant kan zijn om nog harder door te gaan, hoe hierdoor het inzicht in de problemen nog vergroot wordt.

Vanaf 1 november 1974 is het nieuwe informatiemapje (met uitgebreide informatie over het nieuwe programma) verkrijgbaar.

staking

Sinds 11 september is het artistiek personeel van de officiële Vlaamse schouburgen in staking, d.w.z. de Koninklijke Nederlandse Schouwburg (KNS-Antwerpen), het Nederlands Toneel Gent (NTG), Het Koninklijk Jeugdtheater (KJT), het Reizend Volkstheater (RVT) en de Koninklijke Vlaamse Schouwburg (KVS-Brussel).

De Opera en de Filharmonie van Antwerpen staakten mee uit solidariteit.

Het gaat in dit konflikt om de looneisen die reeds zeer lang aanslepen. De hoofdeis is nl. de gelijkschakeling van de lonen der acteurs met die van de acteurs van het Dramatisch Gezelschap, van de BRT (Belgische Radio en Televisie). De loonverschillen die nu tussen de BRT en de andere gezelschappen bestaan, belopen tussen de 12.000 en de 14.000 Fr., al naargelang het om de 1e, 2e of 3e plansakteur gaat.

Sinds november 1973 reeds wordt voor deze eis naar voren gescho-

ven en telkens weer werden de acteurs met een kluitje in het riet gestuurd of werd de stakingsaanzeg voor een tijdje opgeschort. Op 8 september besloot de algemene vergadering dan om vanaf 11 september in staking te gaan: hierdoor kon geen enkel première plaatsgrijpen, ook in Gent niet waar de koningin de voorstelling met "haar aanwezigheid zou vereren."

Het gaat hier om een erkende staking die door de vakbonden geleid werd: een stakingskomité werd opgericht waarin hoofdzakelijk de betrokken vakbondssecretarissen en de delegees van de verschillende gezelschappen zetelen. Bijna alle acteurs zijn gesyndiceerd bij het christen of bij het socialistisch syndicaat.

een rel in antwerpen

Op zaterdag 14 september had in het Antwerpse theatertje "Het Natiepeerd", de première plaats van het toneelstuk over Cyriel Verschaeve van Bert Verhoye. Verschaeve was een Vlaams nationalistisch priester-dichter die zeer intens met de Duiste bezetters collaboreerde en vele Vlaamse jongens naar het Oost-front stuurde, om er tegen de "Roden" te gaan vechten.

Hij kwam onlangs weer in het nieuws, omdat zijn lijk in het geheim werd opgegraven uit zijn Oostenrijkse begraafplaats door de Vlaamse militanten Orde (VMO). Een fascistische stootgroep en naar Vlaamse bodem werd overgebracht.

Over deze figuur maakte Verhoye een stuk dat zeker zeer antiklerikaal is en voor het gevaar van het opnieuw verschijnen van dergelijke fascistische figuren wil waarschuwen.

Alhoewel het hier niet gaat om een links produkt dat vanuit een marxistische analyse vertrekt, maar om een produkt dat zich nog binnen het burgerlijke theater situeert en waaraan enige sensatezucht niet vreemd is, dienen wij hieraan toch aandacht te besteden gezien de kontekst waarin de première plaatsgreep.

De oorspronkelijk geplande zaal werd geweigerd en de VMO bezwoer dat zij de première met alle geweld zou verhinderen. Op de premièreavond verzamelen zich een honderdtal VMO-militanten, alsook linkse tegenbetogers.

Een enorme politiemacht zorgde voor de bescherming van het theater, maar kwam niet tussen beide toen de VMOers de pamfletten uit de handen van de linkse militanten rukten en deze verbrandden.

Deze feiten gaan ook het Cultureel Front aan omdat de vrije meningsuiting en de artistieke vrijheid hier door de fascistische praktijken in het gedrang worden gebracht, omdat wij niet alleen in ons werk, maar ook in de praktijk erbuiten het fascisme moeten bestrijden.

Een eerste onderhandeling met de minister van Kultuur leverde geen resultaat op: - er zou spoed gezet worden achter het decreet: dit toekomstig decreet van de nederlandse Kultuurraad moet inhouden dat alle lonen van de artistieke gezelschappen ten laatste komen van de staat.

Ook daar waar nu provinciale en stedelijke overheden bijspringen. Dit zou volgens de minister de automatische gelijkschakeling van alle lonen tot gevolg hebben. Hiervoor bestaat echter geen enkele garantie en het decreet bestaat zelf ook nog niet.

Er werd een commissie aangesteld die moet onderzoeken wat er intussentijd aan de lonen gedaan kan worden.

Dit resultaat werd aan een nieuwe algemene vergadering voorgelegd door de vakbondsleiding met het voorstel om in de afwachting van het bijeenkomen van de betrokken commissie de repetities te hervatten maar zonder voorstellingen te spelen, wat duidelijk een verzwakking van de aktie betekende. 53% Van de aanwezigen was tegen dit voorstel, 47% stemde voor.

De ondemokratische vakbondsstatuten schrijven echter voor om een staking verder te zetten 66% de aktie moet ondersteunen. De 47%, de minderheid dus, besliste dus dat de repetities werden hervat.

Dit bracht echter de paradoxale situatie met zich dat de acteurs op dat ogenblik noch aan het staken waren (en dus niet door de vakbond werden uitbetaald) noch aan het werken waren en dus niet door de respektievelijke overheden werden betaald, alhoewel de vakbondsleiding beweerd had hiervoor de nodige garanties te bezitten. Hierdoor en uit protest tegen de ondemokratische stemming, weigerden KNS, KJT, en NTG maandag 23

september de repetities te hervatten. Onder druk van de basis werden de twee vakbonden verplicht deze nieuwe staking te erkennen.

Deze staking verdient onze volle aandacht ook al gaat hier om mensen die hun brood verdienen met het maken van een stuk kultuur dat niet-anti-kapitalistisch is.

Wij mogen niet vergeten dat velen van ons uit dit soort theater komen en dat er dus nog velen uit hen kunnen komen. Wij mogen hen niet van ons afstoten, integendeel zij moeten onze volledige en daadwerkelijk solidariteit krijgen.

Het gaat hier immers in de eerste plaats om de arbeiders of bedienden, hoe je ze ook wil noemen, die opkomen voor rechtvaardige eisen die vechten tegen een overheid die hen mee wil doen betalen voor een inflatie waaraan zij geen schuld hebben, die vechten tegen de vakbonds-burokratie voor een demokratischer samenwerking van de vakbond en die ons weldra kunnen vervoegen in onze strijd om aan dit eigen beroep van theaterman een andere inhoud te geven.

DE STAND VAN HET KONFLIKT ROND PROLOOG EN DE ROL VAN DE STEUNKOMITEES.

Subsidiënten, dit keer de provincie Noord-Brabant probeerden voor de zoveelste keer Proloog kapot te maken door geen subsidie meer te verlenen. Deze keer zelfs zonder argumenten. Maar de redenen zijn duidelijk: 'Proloog heeft aan het denken gezet en wil nog steeds duizenden mensen bewust maken van de situatie waarin de werkende mensen zich bevinden'.

Proloog vindt nog steeds dat ze dit kan en moet doen door middel van toneel met geld dat de werkende nederlandse bevolking tenslotte heeft neergelegd. Wanneer de subsidiënten dit geld niet meer geven aan Proloog zal het publiek van Proloog de mensen duidelijk maken dat zij wil dat "politieke vorming en aktie in Nederland" en dus ook Proloog, moet kunnen bestaan.

Over heel het land zijn er al 13 steunkomitees Proloog ontstaan of in opbouw die ieder op hun eigen manier meewerken aan de instandhouding van Proloog: in Eindhoven, Tilburg, Nijmegen, Rotterdam, Wageningen, Utrecht, Den Haag, Delft, Zwolle, Groningen, Oss, Den-Bosch, Amsterdam.

Zij organiseren aktievoorstellingen in zoveel mogelijk steden, delen steunkrantjes uit, plannen voorstellingen voor de volgende jaren, drukken stickers en protestkaarten, organiseren, iedere groep met zijn eigen middelen en fantasie een enorm protest tegen de subsidie-intrekking en tegen de politiek van die op dit ogenblik, aan de touwtjes trekken.

De aktie wordt gericht op een subsidiëring vanuit CRM. Daarom wordt er een hoorzitting aangevraagd in Den Haag waarop sprekers van allerlei groepen hun mening zullen geven over de noodzaak van politieke vorming en de noodzaak van het blijven van Proloog. In november komt er een grote protest-en solidariteitsmeeting in Utrecht waar duizenden mensen die weten wat Proloog doet dit kunnen bewijzen dat een solidariteitsact, een lied of hun aanwezigheid.

Vindt je dat politieke vorming en aktie noodzakelijk is en moet blijven bestaan, vindt je dat Proloog moet blijven, komt naar Utrecht en betuig je solidariteit.

mededelingen

Naast de organisaties die zichzelf voorstellen in dit blad zijn verder nog medewerkers:

- De Kargadoor, Openjongerencentrum Oudegracht 36 Utrecht,
- Werkgroep Zuidelijk Afrika Eindhoven Geldropseweg 62 Eindhoven,
- Kick, Kultureel Informatiecentrum Keizersstraat, Keizersstraat 38 Antwerpen, telefoon 031-316323,
- Studententoneel Asjera, A.van Anhaltstraat 3 Eindhoven,
- Haagse Sociale Akademie, Wim Jansen Luxemburgweg 271 Vlaardingen,
- Donkiesjot Openjongerencentrum, Wal I-3 Sittard, telefoon 04490-5385,
- Stichting Nederland Studententoneel p/a: Ankie Boekholt, Hardewerkerstraat 39 Groningen.

Wie het Kultureel Front wil steunen:

Wie kontributie wil betalen:

Wie een abonnement wil:

Giro: 1.150.000
Van Algemene Bank Nederland
Wal 13
Eindhoven
Op rekening: 52.71.20.537
van Kultureel Front

De nieuwe penningmeester en tevens Nederlands Kontaktadres:
Tatjana Brinkman,
Palingstraat 5,
EINDHOVEN
Tel. 040- 24165

Het kontaktadres in België's: Marianne van Kerckhoven,
Waterloostraat 63
BERCHEM-ANTWERPEN
Tel. 031-394489

De prijs van het blad is f 1.25 of 20 BF.

De prijs van een jaarabonnement is f 5.00 of 75 BF

De redactie.